

„EDINOST“
Izaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.— za vse leto . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnino je plačevati naprej na naročbo brez priložene naročnice se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 uv., izven Trsta po 4 uv.

EDINOST

Oglasi se računne po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnštvo ulica Molino picolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame sije se prosto plačnino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorske.

„Edinost je moč.“

Javen shod

bode v nedeljo, dne 21. t. m. ob 4. uri pop. v gostilni g. Križmančiča v **Kjadinu**. Na dnevnem redu bode proglašanje kandidata za II. okraj v mestni svét tržaški in kandidata za V. kurijo.

Javni shod

pol. društva „Edinost“ dne 13. februarja 1897. v telovadnici „Tržaškega Sokola“ (Dolge)

Predsednik: Preidimo v razpravo o volitvi za V. kurijo. To vprašanje — je menil govornik — bode bolj zanimalo zborovalce, ker v V. kuriji ste vsi volilci. Zato vas mora zanimati, kdo bode zastopnik te kurije. Odbor pol. društva „Edinost“ je bil dolgo v nejasnem, kako se mu je vesti, ali ko je videl, da stopa v boj tudi progressovska stranka, tedaj je vedel, da bo boj bolj težaven. Gledati smo morali torej, da dobimo kandidata, ki zbere na svoje ime kar največ glasov iz mesta in okolice. Saj to vemo, da zmaga ni mogoča samo slovanskimi glasovi. Zato treba misliti na moža, za katerega bi mogli glasovati tudi zmeriški življi med Italijani in Nemci. Jeli smo misliti na gosp. Ivana viteza Nabergoja.

Že zadnjič se je nekako openiralo tej kandidaturi, toda jaz vas morem zagotoviti, da gosp. Nabergoj doprinese le žrtev s to kandidaturo, da se je udal le disciplini. Malo nade je tudi zanj, da bi zmagal, ali nade je, da pride v ožjo volitev, ker, kakor rečeno, za Nabergeja bodo vsi narodno-zavedni slovanski glasovi in nekoliko poštenih Nemcev in Italijanov. Za nas pa bode že to velika moralna zmaga, ako zberemo v Trstu primerno število glasov. Ako se jo podvrigel disciplini gosp. Nabergoj, podvržejo naj se jej tudi volilci, da pojedemo skupno devizo v volilni boj

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski spisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Otroci stopajo k njemu brez strahu, in risarji z velikimi bradami, na pol umetniki, na pol delavci, stiskajo mu mimogrede roko ter ga tičejo. Vse to kaže morda malo preveliko zaupljivost, kajti vrli Risler še ni prav z umem dosegel sijajnosti in dostojanstva novega svojega stanu in jaz poznam nekoga, ki ima to vedenje za jako poniževalno. A ta nekdo ga sedaj ne more videti, in gospod je porabil to, da objame starega knjigovodjo, rudečelicega, blagosrčnega Žigo, kateri, skrit v velik ovrtnik, zadnji izmed vseh ostavlja tvornico ter vedno, naj bode kakoršno koli vreme, hodi brez pokrivala, bojé se, da bi ga ne zadel mrtvoud.

Risler in Planus sta si rojaka. Medsebojno gojita drug za drugega visoko spoštovanje, ki se je pričelo še tedaj, ko sta ustopila v tovarno, v tistem daljnem času, ko sta skupno zajutrkovala v mali mlekarici na vogalu, v katero Žiga Planus sedaj ustopa sam, da si izbere svojo jed s skrilne ploščice, visoke kakor jedilni list na steni.

Sklenili smo, da danes proglašimo kandidata za V. kurijo. Nadejamo se, da ogromna večina današnjih zborovalcev pritrdi kandidaturi Nabergojevi. Zmaga bode težko. Pomislimo, da je vsega ukup 37.000 volilcev. Toda do ožje volitve utegne priti. Nasprotniki te kandidature se spodbikajo tudi na tem, da je posestnik in da je odlikovan. Čudno! Meni pa se zdi častno, da si je g. Nabergoj lastnim trudom priboril, kar ima; in ponosni smemo biti vsi, da je bil odlikovan, ker je bil odlikovanja vreden. Dasi odlikovan, je vršil vsikdar svojo dolžnost do svojega naroda. Na kratke rečeno: gosp. Nabergoj je delal vsikdar le čast — nam in vsemu slovenskemu narodu! (Burna pohvala. Živio-klici.) Zato priporočam njegovo kandidaturo.

Zborovalec Janez Lukežič se izjavlja za kandidature Mihaela Kamušiča.

Predsednik: Mi nimamo ničesar zoper osebo Kamušiča. Ali politično društvo mora računati z dejstvi. Po treznem in vestnem postevanju dejstev je prišlo do prepričanja, da ako bi Kamušič dobil 500 glasov, jih dobi Nabergoj manjše 2000. A ravno zato, ker je malo nade do zmage, moramo gledati, da propademo častno. Saj za nas bo že to lepa moralna zmaga, ako dobimo v mestu tržaškem častno manjšino.

Andrej Benčina hoče govoriti na korist delavcev in naroda. Delavci priznavajo Nabergoju vso čast, ali za peto kurijo ne sodi ta kandidat. Gola resnica je, da je malo storil za delavca. Sploh se more reči, da so dosedanji poslanci skrbeli za vse sloje, samo za delavca ne; delavca se pustili na cedilu. Zato si želimo družega, novega kandidata. Mnogo se govori o zakonih, ki so se sklenili v zadnji zakonodavni dobi baje delavcem na korist. V resnici so ti zakoni delavcu le na škodo. Tako je z zavarovalnicami za slučaj nezgode, tako je z okrajnimi blagajnami. Sosebno krivično postopa zavarovalnica, delavec ne dobiva ničesar od nje. V prvi vrsti naj bi se naš poslanec potezal za zavarovanje na starost.

Predsednik: Na zatožbe gosp. Benčine moram odgovoriti, da v zbornici poslancev je bilo

Toda pozor! Voz Fromonta mlajšega pelje se skozi vrata. Ves dopoldne je bil na poti, in sedaj družnika prijateljski govorita o svojih opravilih, gredoča proti zali hiši v ozadju vrta, kjer stanujeta.

„Pri Prochassonih sem bil“, pravi Fromont mlajši. „Pokazali so mi novih obrazcev — lepe reči, na vero!... Paziti bode treba. V njih imamo ozbiljne tekmece.“

A Rislerja to ne vznemirja. On se more zanašati na svoj talent, svoje skušnje, razven tega pa — njemu že sme zaupati — na sledu je izbornemu izumku, usovršeni tiskalnici, nekaj povsem — a saj se bode videlo. Kramljaje stopita na vrt, skrbno gojen po angleškem načinu, z okroglimi akacijami, ki so skoro tako stare kakor nekdanja palača, in s prekrasnim bršljanom, s katerim je prevlečeno visoko, mračno zidovje.

Poleg Fromonta mlajšega je videti Risler starši kakor pomočnik, poročuje svojemu šefu. Da more govoriti, ustavi se na vsak korak, kajti kretanje in gibanje mu je okorno, tek njegovih mislij počasen, in le trudoma zbira primernih besed. O, če bi sedaj le mogel videti pri oknu drugega nadstropja mali, rožni obrazek, ki vse tako pozorno opazuje...

352 zastopnikov, a med njimi je bil jeden jedini Nabergoj. Ravno on se je potegoval tudi za delavca, kjer je le mogel. Kar se dostaja prisilnega zavarovanja — in meni, kakor večletnemu predsedniku „Del. podp. društva“ morate pripoznati nekoliko prakse v tem — mi je izjaviti, da je isto potrebno in umestno. Drugo vprašanje pa je, ali se zakon izvaja tako kakor bi se moral. Krivic pa, ki jih trpe naši delavci v okrajni blagajni, so ti pa večinoma sami krivi. Zakaj se ne vpisujejo v naša domača slovenska podporna društva, ki so jednakorodna okrajni blagajni? (Fremetično ploskanje. Tako je!) Ni res, da se naši poslanci niso brigali za delavca. Kdor pazno čita liste, mora vedeti, da so so naši poslanci tudi v delegacijah potezali za delavce v Trstu in v Pulju. Opetovano so zahtevali, da naj se v državnih zavodih in v takih, ki so zavisni od države, sprejemajo le domači delavci, naj se naroča le domač material, naj nadzorniki ne šikanirajo naših delavcev.

Benčina: Meni je v prvi vrsti do tega, da bi zmagali mi skupnim kandidatom.

Predsednik: Ali z gosp. Kamušičem absolutno ne moremo zmagati.

Dr. Gregorin: Tudi jaz prisnavam, da bi bilo najbolje, ako bi zmagali z delavskim kandidatom. Toda mi moramo računati z faktorji. Kandidat samih slovenskih delavcev ne zmaga nikakor. To ni delavska kurija, kakor mislijo mnogi, ampak splošna kurija. Številke nam govore najjasneje. V mestu bode kakih 3000—4000 novih slovenskih volilcev, v okolici pa 6000 do 7000. Zato moramo biti previdni o postavljanju te kandidature. Nabergoj je bil vsikdar demokrat in vsakako bode bolje zastopal delavce, nego kak progressovec. O Nabergoju ni izkjučeno, da pride v ožjo volitev, kar bi bile jako častno za nas. Vlada nas bo poštevata in marsikaj nam utegne pasti v naročje kakor zrel sad. In kaj bi imeli vi od tega, ako bi zmagala socialistična ideja v Trstu? Prvo besedo bi imeli italijanski delavci, in ti se vedejo vsikdar kakor tirani nasproti slovenskim delavcem.

Zborovalec Zorn bi želel, da se kaj ukrene

Gospa Rislerjeva pričakuje svojega soproga k zajutruku, in pogled na to počasnost jo dela zlovoljno. Dela mu z roko znamenje: „Hiti vendar!“ — a Risler ne vidi tega. Ves zaverovan je v dekletce Fromontovo, hčerko Georgesa in Klare; oblečene v oblačilce samih čipk nosi dojnica tu zunaj. Kako zala je...

„Čisto vaš obraz, madam Žorž.“

„Menite, dragi Risler? Drugi ljudje pa vendar vsi pravijo, da je podobna očesu.“

„Da, malo... toda“ —

In sedaj stojé tukaj, oče, mati, Risler in dojnica, ter resno iščejo podobnosti v tem malem obrazku, gledajočem jih z nejasnimi, od svetlobe in življenja slepljenimi očmi. Sidonija se med tem nagiba iz poluodprtega okna, da bi videla, kaj počno, in zakaj njen mož ne pride gori.

Uprav to trenutje je Risler punčiko, ta mali zavitek belih plenice in svetlobnih trakov, vzel v svoje naročje. Poljubuje in šalé se skuša napraviti, da bi se smejala in blebetala. Kako star je videti, revež! Njegovo kretanje, kadar veliko svojo postavo sključuje pred otrokom ter svoj glas izpremenja v votlo godrnjanje, da ga dela bolj tihega, je ravno tako grdo kakor smešno. (Pride še.)

zoper inozemske delavce, ki nas napadajo povsodi in ki se vedejo, kakor da so oni gospodarji na tej zemlji. Govornik si želi, kakor kandidata moža, ki bode za delavca, za narod in za državo. Saj nam tuji jemljejo kruh izpred ust, poslanec naj bi pritiskal na vlado, da se odpravi ta nedostatek

Predsednik: To so tudi naše želje. A ravno zato ne moremo iti z socijalnimi demokrati. Njim velja načelo, da delavci so vsi bratje, da imajo vsi jednake pravice, naj so že prišli od koder si bodi. To načelo je pogubno za domače delavce. Mi moramo zahtevati, da domači delavci imej prednost na domači zemlji. (Ploskanje.)

(Zvršetek pride.)

Res Gorizianses.

(Kulturna slička iz za črno-žoltilih mejnih kolov)

Piše dr. K. T. v T.

„Si hi tacuerint lapides clamabunt“.

(Dalje.)

Pred vsem nekoliko historičnih podatkov, neobhodno potrebnih v razumevanje stvari in morda tudi v dokaz, da riba, kakor navadno, tudi v tem slučaju smrdi od glave. Državni šolski zakon iz leta 1869. ustanovlja, kakor znano, v § 59 k a t e g o r i č n o načelo, da se ima ustanoviti ljudska šola povsod in na vsak način („unter allen Umständen“!), kjer se nahaja v okrožju jedne ure nad 40 otrok, ki bi morali obiskovati nad 4 kilometre oddaljeno šolo. Nadalje veleva isti zakon v § 66, da ima deželna prispevati za šolske stroške, kjer in kadar okraj in občina teh stroškov ne zamoreta. Ta zadnja določba pa takratni „italijanski“ večeni deželnega zbora goriškega očitno ni ugajala in zategadej skrpali so gospoda deželni šolski zakon z dne 6. maja 1870 št. 30 dež. zakona, v katerem so organizovali okrajne šolske zaloge, odvalivši na iste vse stroške za ustanovitev in vzdržanje potrebnih šol. Pardon! Preočitno vendar ti deželni „očetje“ niso upali d e r o g i r a t i državnemu zakonu in zato so določili v § 57 istega zakona, da se določi v posebnem poznejšem zakonu „v kaki meri ima prispevati deželni zaklad k stroškom šolskih okrajev“. Da v tem posebnem zakonu tudi danes, po preteku 27 let, še ni ne duha ne sluha o tem, se bo čudil le oni, kdor ne pozna — recimo razmer! Tako so torej tisti čas umni politiki skrbeli že v naprej, daš bi zakonito predpisana vzgoja slovenske dece ubožnejih okrajev nikdar ne inkomodovala deželne blagajnice — uboga soška dolina pa občuteva posledice te modrosti že v vseh kosteh. Tolminski okrajno-šolski zalog, obsegajoči vso gorenjo soško dolino z okroglo 40000 prebivalci, zagazil je po ustanovitvi najnujnije potrebnih šol, še bolj pa po krivdi vlade, ki je prisilila isti v zgradbo par uprav smešno luksurijskih šolskih palač, in navzlic vedno rastočim šolskim dokladam (56% jih plačuje okraj danes!), tako globoko v dolgove, da sme z mirno vestjo vsaki dan napovedati — konkurz. Kdor tega ne veruje, tistemu naj povem na uho, da bi se bili morali 1. dan izvestnega meseca v letu 1896. po Kristovem rojstvu praznih rok vrniti iz Tolmina vnani učitelji, prišedši po svojo beraško plačo, da ni priskočila na pomoč narodna tolminska posojilnica „brevi manu“ s par stotaki. In to se vtegne ponoviti skoro vsak mesec.

Zgodilo pa se je tisti čas tudi, da je občina Podbrdo, broječa skoro 150 za šolo godnih otrok, ki bi imeli do najbližje sosedne šole v Grahovem 3 ure hoda, vsled odpovedi g. župaika, ki je vodil preje tamošnje šole za silo, prosila posebne šole. Prositi bilo sicer v tem slučaju odveč, kajti šolska oblast morala bi taki občini po zakonu šolo celo usiliti. Zategadej se tudi vrli Podbrčani, ugledavši se v uzorne šolske razmere sosednjih kranjskih občin, mirno čakali ugodne rešitve svoje prošnje, tem mirneje, ker občina plačuje nič manj nego 650 gld. na leto šolskih doklad! A oni so obračali, okrajni šolski svet pa je obrnil, odklonivši prošnjo z jednostavno motivacijo — da nima denarja za ustanovitev novih šol, da naj torej ukaže željna podbrska deca čaka, dokler ne izleze iz svojih dolgov okrajni šolski zalog! Ker pa ti dolgovi iznašajo nad 30.000 gld., obsodil je s tem okrajni šolski svet vsaj par generacij podbrskih, naj vzrastó liki črni Afričani. Deželni šolski svet pa je bil modreji ter je vsled rezke pritožbe proseče občine vzal učitelja drugi občini ter ga poslal v Podbrdo.

Tako je zamašil najsitnejšo luknjo otvorivši drugo! Zares difficile est satyram non scribere. A to ni morda jedini slučaj, marsikatera vas, kateri je vsled daljave nepristopna vsaka druga šola, prosjači že dolgo zaman svoje šole, za katero so dani vsi zakoniti pogoji in skoro polovica vseh krajev, kjer bi po zakonu morala biti redna šola, mora se zadovoljiti z nedostatno šolo za silo; na večerzrednicah učiteljsko esobje skoro nikjer ni kompletno; učitelji so vsled tega preobremenjeni ter gledé na to in na svoj obupni gmotni položaj, opravljajo svojo dolžnost brez veselja in brez uneme itd. Potem se pa ljudje še čudijo, da soška dolina producira leto za letom manj višje in tudi srednje inteligencije. Evo p o g l a v i t n i razlog tej žalostni degeneraciji!

In kako bi se dala izlečiti ta rak-rana na telesu goriškega slovenstva? To je javna tajnost! Jedino le z ustanovitvijo deželnega šolskega zalog, z ono koncentracijo učne uprave, katero po vsej pravici zahtevajo tudi učitelji v svoji „Spomenici“ v interesu neizogibne radikalne regulacije učiteljskih plač, ne pa take, kakoršno je sklenil v svojem lauskem zasedanju naš deželni odbor in ki se za tenak las loči od — ironije. Kdor ne želi, da v doglednem času izumrje rod sposobnega slovenskega učiteljstva v tej pokrajini, ne more mileje soditi! Na drugi strani pa bi bil deželni šolski zalog jedina garancija, da tudi na Goriškem post tot discrimina rerum postane meso lepa beseda državnega šolskega zakona, naj se narodu povsod omogoči zakonito predpisana šolska izobrazba.

Povsod drugje bila bi to ob sebi umevna stvar, na Goriškem pa velja posebna morala. Italijani trde, da bi se potem utegnil porabiti tudi kak vinar furlanskih davkoplačevalcev za povzdigo slovenskega ljudskega šolstva in da bi se to nikdar ne moglo pripetiti, v to so gospoda že a priori skrbeli s tistim famoznim deželnim šolskim zakonom iz l. 1870! Da se pa takim zakonom zagotovi zadostna doba življenja, in naj tudi bijejo v lice starejšemu državnemu zakonu, da bi sploh nikdar do neba ne zrasla slovenska drevesa v tej, izvzemši furlanski kot, eminentno slovenski deželi, zato je zopet skrbel deželni volilni red, ki je ustanovil tisto originalno „pariteto“ obojestranskih poslancev obstoječo v tem, da mora Slovenec drago in skopo kupiti od svojega furlanskega sodeželana vsako gospodarsko in kulturne koncesijo. Kadar pa gre za kulturne želje ali pa tudi kaprice italijanske, tedaj je hitro pri rokah viši vpliv.....

(Pride še.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 18. februarja 1897.

Državnozbornske volitve. Omenili smo že, da sta bila v Istri minole nedelje dva znamenita shoda: v Šumbregu in v Baderni. Oba shoda sta bila sijajna in pričata, da naša narodna ideja v Istri napreduje, polagoma sicer ali stalno, vzlic vsem zaprekam in naporom naših narodnih protivnikov. Na shodu v Šumbregu je govoril bivši državni poslanec Spinčić, ljudstva pa je došlo nad 4000 duš. Mnogo jih je prišlo po 4 ure daleč. Ljudje so se popenjali na okna, strehe in drevesa, da bi videli ljubljence Spinčića. Ko je odšel le-ta, zagromelo je po vsej množici, in ljudje so mahali robei in klobuki.

Komaj je Spinčić pričel govoriti, navstal je pravi vihar, ki je trajal več minut. Poročevaje o svojem delovanju je omenjal vseh važnejih vprašanj. Pevdarjal je, da hrvatski in slovenski poslanci niso epustili nobene prilike, ki se je nudila, da se potegnejo za svoje volilce, za svoj narod. Rekel je med drugim: „Ako so državi dobri naši denarji, ako so dobri naši sinovi za njene vojsko, mora biti dober tudi naš jezik v cerkvi, uradu in v šoli!“ Prešel je tudi na proglaš, kateri je izdala italijanska stranka za svojega kandidata Bartolija, ki je izdal geslo: Istra je italijanska zemlja! (Klici: Nikdar! Nočemo Bartolija!) Potem je primerjal Bartolija z dičnim našim Laginjem, čemur so sledili viharni živio-klici dru. Laginji. Govor Spinčićev je deloval na množico kakor tajna električna struja. Oduševljen je doseglo svoj vrhunec. Množica je še po shodu stala na mestu, ni se ganila, dokler ni odšel Spinčić.

Tudi shod v Baderni je bil sijajen. Naroda je

došlo toliko, da se je moralo zborovati pod milim nebom. Govor dr. Laginje je trajal jedno uro. Zaključuje svoj govor je pozval dr. Laginja zborovalce, naj vzdignejo roko oni, v katerih je „vera trdna“. Hkratu se je dvignilo na stotine rok in gromoviti „živio“ je odmeval v zrak.

Notar Fran Dubrovčić prijavlja v „Naši Slogi“ daljše pismo, v katerem izjavlja, da mu niti na kraj misli ni, da bi kandidiral za državni zbor. Izjavlja tudi nastopne lepe besede: „V očigled borbi za narodni značaj naše Istre, da, za obstanek slovenskega rodu v Istri, je krvavo potrebna sloga vseh poštenih njega sinov; izginejo naj torej vsi osebni napadi in male lokalne razmere, da se nam ne poreče, da med tem, ko rasemo, postajamo vedno manji. V očigled predstoječi volilni borbi kličem: Naprej, zložno, sinovi roda hrvatskega in slovenskega v Istri“.

Med „najnovejšimi vestmi“ v današnjem zjutranjem izdanju „Edinosti“ je povedano, da se je včeraj bil ljut volilni boj v mestu puljskim. Radosti kipečim srcem javljamo sedaj, da je v sekciji „Siana“ zmagala naša slovenska stranka z desetimi volilnimi možmi za V. kurijo.

Iz občine oprtaljske nam pišejo: „Občinsko glavarstvo v Oprtlju je bilo razglasilo volitve za V. kurijo, II. sekcija, t. j.: za Topolovac, Gradin in Žrenju. Podedbina Topolovac, Gradin in Žrenju so skoraj jednako oddaljene druga od druge, tako, da stoji Gradin, oziroma selo Brezovica, ravno v sredi. Iz tega je razvidno, da je odlok, da se imajo namreč volitve II. sekcije imenovanih podobčin vršiti na skrajni točki v Žrenju (Sdregna), zelo krivičen. Volilcem Topolovca, katerih je blizo dvesto (200), ni olajšano vršenje volilnega prava, temveč otežkočeno. Zaradi tega so volilci podobčin Topolovac in Gradin uložili utok koj po razglasenju ter ga poslali po dveh možeh na samega okrajnega glavarja. Kmalu zatem so poslali ekspresno po pošti naznanilo za volitev pripravnih lokalov, nahajajočih se v Gradinu in Brezovici. Zatem so poslali tudi volilci iz Žrenja na okr. glav. izjavo, da se ujemajo s pravično željo Topolovca in Gradina in da so zadovoljni iti na Gradin (oziroma Brezovico). Tudi ta izjava je bila odposlana ekspresno. V tej izjavi so opozorili okr. glavarja tudi na morebitne izgrede kakoršnih bi se bilo bati, če bi bile volitve v Žrenju.

Občinsko glavarstvo je heteto opravičiti svoj odlok s tem, da ima Žrenj največ volilcev; vendar to ni pravično, kajti Žrenj ima veliko manj volilcev, nego Gradin in Topolovac.

V imenu volilcev, v imenu pravice, v imenu ustavnega načela, da je kolikor le možno olajševati izvrševanje političnih pravic, obračamo se do sl. c. kr. okrajnega glavarstva v Poreču, da se kakor volitveni kraj določi središče II. sekcije, ne pa periferija“.

* * *

Shod zaupnih mož ljubljanskih je vsprejel kandidaturu bivšega poslanca Kušarja in odklonil je kandidaturu deželaega sodišča svétnika Vencajza. V „Slovenca“ pa čitamo, da poslednji gospod ukljub temu vzdržuje svojo kandidaturu.

Iz deželnih zborov. Včeraj je imel svojo sejo deželni zbor kranjski. Na dnevnem redu je bil predlog o ustanovitvi občinskih posredovalnih uradov in predlog o ustanovitvi deželnega skladišča v Ljubljani. Predložil se je tudi načrt volilne reforme. Le-ta se je izrečil odseku 9 členov.

V deželnem zboru dalmatinskem je izrekel posl. Biankini (ne da bi stavil poseben predlog) željo, da se povodom vladnega jubileja pripravi adresa na cesarja, v kateri naj bi se opisalo položanje hrvatskega naroda in naj bi se predložilo združenje vseh hrvatskih dežel in sicer v interesu monarhije. Posl. Milič je načelno za združenje, toda sedanji čas se mu ne vidi primeren za to ozirom na sedanji sistem na Hrvatskem.

Deželni zbor nižjeavstrijski so zaključili včeraj.

„Lojalnost“ Madjarov. Kako daleč sega nesramnost madjarskih radikalcev, o tem naj svedoči naslednje, kričeče dejstvo: Kakor znano, slavila se bode prihodnje leto 1898. petdesetletnica vladanja Nj. Vel. našega cesarja. Toda ne v blaženi „onostranski“ državni polovici! Nikakor ne!

„Lojalni“ Madjarji so si domislili, da mora „madjarski globus“ prihodnje leto slaviti petdesetletnico — revolucije 1848. leta!! Fran Kossuth nameruje staviti v kratkem primeren predlog za proslavljanje revolucije na Ogerskem v istem hipu ko bomo mi slavili redko dinastiško slavo.

Ali res se ni mera polna, ali res se ni zadosti te madjarske predrznosti?! Ne le posamični ljudje, ampak tudi narodi so čisto nevhvaležni in ako je kateri narod nevhvaležen, je to gotovo madjarski nasproti dinastiji Habsburgov in nasproti avstrijski državi. Dinastija Habsburgov obsiplje Madjare z dobrotami in pod žarki dobrohotnosti te dinastije povzpeli so se Madjari do svoje sedanje moči. In dasi je jasno kakor beli dan — in da vidimo to, ni treba da je človek učen državnik in politik, ampak zadošča jeden sam pogled na karto geografsko in pa na narodnostne odnošaje v Evropi — dasi je torej jasno kakor beli dan, da Madjari se morejo — da ne govorimo o napredovanju — vzdržati kakor narod le v zvezi z dinastijo Habsburgov in le v mejah sedanje države avstro-ogerske, vendar hote proslavljati dogodke, naperjene v nasilno ločenje Madjarov od te države, vendar hote proslavljati — revolucijo, naperjeno zoper dinastijo, katero imajo sinovi Arpadavi zahvaliti za — vse. In da bode mera košutovske perfidije in neolojalnosti polna do vrha, predlagati hoče ta revolucionaren sin tega revolucionarnega očeta, naj se petdesetletnica revolucije proslavi prav v isti hip, ko bodo avstrijski narodi hvalili previdnost božjo, na tem, da je dovolila milostno, da je nositelj krone Habsburgov in dobrotnik svojih narodov čil na duši in telesu doživel redki jubilej. V harmonično zvenenje strun lojalnosti, udanosti in zvestobe med narodi avstrijskimi, naj bi kruto posegel hripavi glas in odmev košutovskega izdajstva. To je drzno, to je brezobrazno — to je pravi atentat! In mož, ki snuje tak atentat, je bil zaveznik sedanje ogerske vlade ob zadnjih volitvah! Še enkrat moramo vprašati: ali mera res še ni polna?!

Degodki na Kreti. Včeraj so vojaki veleasil zaseli tudi Herakleion, Retimo in Sitijo. Po vsej Kreti je mir, grški vojaki stojé nepremično par ur daleč od Kaneje.

Korespondenčni urad javlja: Italijanski admiral Canevaro je priobčil grškemu konzulu, da so velesile sklenile zasesti 4 pristanišča na Kreti ter da ne pripusté Grški nikakoršnega dejanskega nastopa, ne na suhem, ne na morju.

Dasi pa so se velesile vrgle med Grško in Turško, kaže se sedaj, da hote Turčija pričeti vojno. Korespondenčni urad ve namreč povedati, da je turška vlada odredila mobilizovati 50.000 mož. Še slabše glase zasebna poročila, prišedša iz Carjegrada. Ista namreč zatrjujejo, da je ministerski svet sklenil mobilizovati 50.000 mož rezerve in redov, ter vso vojno mornarico. Sultan pa da ni še potrdil tega sklepa.

Zakaj je pobegnil gubernier Krete, Berovič paša? Peterburškemu „Novoje Vremja“ poročajo iz Aten, da je bil gubernier Krete padel popolnoma v nemilost. Da se izogne nasilni smrti ali prognanstvu — kajti jedno ali drugo mu je bilo neizogibno po turškem dvorskem običaju — ukrcal se je in pobegnil. Bržkone se nastani na Angleškem.

Različne vesti.

Občinske volitve v Trstu. Včeraj je bil na vrsti IV. razred — doména progressovcev. Dasi so si bili gotovi zmage slavna progressova gospoda, vendar moramo zabeležiti, da toli divje agitacije še ni bilo v tem razredu, kakor je bila včeraj. Pritisk je bil strašansko in kar z fizično silo so tirali ljudi na volišče. Najetih so imeli nebroj izvoščekov. Celo poznani naši ljudje so si dali terorizovati in strahovati Dotičnike pomilujemo. Jasno je, da je bilo progressovcem do velike demonstracije. Proti nam in proti še nekemu drugemu — ki pa je zaril glavo v žakelj, da ni občutil demonstracije. Izid je sijajen za progressovo stranko, kajti njih kandidatje so dobili med 1150 in 1137 glasov. Slovenska lista je dobila 109 kompaktnih glasovnic; 34 naših so uničili s pretvezo, da imena niso čitljiva. Belih listkov je bilo 27, mešanih 47. Naši ljudje nam trdijo, da onih 27 so bili skoro sami Slovenci, ki so oddali bele listke, boječi se

— zamere. Tudi mešani listki so bili gotovo večinoma slovenski. Ako bi bili torej naši volilci disciplinirani, dobili bi bili mi letos po 180 do 200 glasov. In ako prištejemo še one slovenske volilce, ki niso dobili legitimacij — tudi takih sredstev se je posluževala progressova gospoda — ali sploh niso bili vpisani v volilne liste, lahko rečemo, da bi imeli število glasov, ki bi imponovalo gospodi. Pa vsaj jim imponuje že včerajšnje, ki se je potrojilo od zadnjih volitev sem. Da jim imponujemo po svoji odločnosti, to je razvidno iz njih glasil. Burke uganjajo sicer iz nas, ali med burkami se pojavlja tudi strah. Tako so včeraj progressovska glasila pozivala vse svoje volilce na volišče, sklicujé se izrecno na dejstvo, da so Slovenci postavili svoje kandidate, katere treba udušiti z laškimi glasovi. Danes pa pravi „Piccolo“, da se treba upreti najodločneje, da ne bi prepotentni Slovenci prišli tudi v mesto! Nič nas ni tu, ako jim smemo verjeti, in vendar alarmirajo svoje bojovnike iz strahu — pred Slovenci. Mi smo zadovoljniji z letošnjim vspehom, mi napredujemo. In naj i zapomni laška gospoda: prihodnjič nas bo še več! Kajti delo reklamovanja se bode vršilo še vse drugače. Letošnje skušnje so bile dobra šola! Na laž, da smo Slovenci sklenili kompromis s koserativci, ne odgovarjamo, ker je preneumna. Mi smo hoteli pokazati svoje ljudi, ne drugih. Onim slovenskim volilcem, ki se niso bali z glasovnico v roki pričati o ekzistenciji Slovencev v Trstu: Čast in hvala! Jutri bode volil III. razred.

Občinski zastop v Pomjanu razpuščen. Ta nepričakovana vest nas je presenetila predvčerajšnjem zvečer. Razlogi tej naredbi so baje nastopni: a) da je deželno računovodstvo v Poreču našlo mnogo nepravilnosti; b) da je doba temu občinskemu zastopu pošla že pred četr leti; c) da je bilo nepravilnosti tudi o zadnjih volitvah.

Stvar nam je silno nejasna, kajti še sedaj ne vemo, ali je razpuščen le stari zastop, ali so uničene tudi zadnje volitve. Vsakako pa je to redek slučaj, da se razpušča zastopstvo po že dovršenih novih volitvah in ko niti ne vemo še, kaka bode rešitev utoku, ki se je bil uležel proti tem volitvam. „Naša Sloga“ opaža o tej nepričakovani odredbi: „Čudno, nerazumljivo nam je, kako da je slavno deželno računovodstvo ravno sedaj našlo omenjene nepravilnosti, ravno sedaj, pred volitvami v državni zbor, in kako da se ta domnevani razlog ravno sedaj uvažili za namestništvo. To in jedino to bi mogel biti razlog razpustu — toda niti ta ne more veljati v ta čas. Kar se dostaje drugih dveh razlogov, prekoračenje dobe za četr leti in navedeno nepravilno izvršenje volitev, moramo opaziti, da italijanska občinska zastopstva ostajajo čisto po celo leto preko dobe in tudi več, pa jim radi tega ne pade z glave niti jeden sam las, a o volitvah v Pomjanu je dobilo namestništvo še le te dni obširno poročilo, katero treba še-le proučiti. Toda o tem se bode govorilo na Dunaju, ker mi ne smemo na dan s pravim razlogom razpustu“.

Komisarjem v Pomjanu je imenovan tajnik na okrajnem glavarstvu v Kopru, g. Mlekuš; predsteječe volitve pa bode vodil komisar dr. Fabrizio.

Županom v glasovitem Piranu je izvoljen dr. Josip Bubba. Novi župan je menda nekoliko hladneje krvi, nego je bil njega prednik.

Zopet moramo prositi oproščenja zlasti svoje neprimorske naročnike, ker je list sedaj tako primorsko-lokalen. Ali ne moremo drugače, kajti silni borbi, ki jo moramo vojevati hkratu na vsej érti, treba, da posvetimo vse svoje sile. Tem zaupneje apelujemo do rodoljubja neprimorskih čitateljev, ker ta naša borba je v obrambo vseukupne narodne lasti naše v teh obmejnih pokrajinah. Ko hode dovršen volilni boj, pridemo zopet v bolji tir.

Italijanska lopovščina. Pod tem naslovom piše „Naša Sloga“: „Poznani puljski poturice vrgli so v svet, da je naš dični zastopnik dr. Matko Laginja duševno neozdravljivo bolan (da je zaorel) in zato da se je moral odreči kandidaturi za predsteječe volitve. Mi smo pogodili takoj, da je to volilen maneuver, da je to italijanska lopovščina, katero so vrgli v svet za one, ki ne verujejo več vsem drugim lopovščinam njihovim; mislijo torej, da na ta način zavedejo koga. A tudi to vam ne pomore, vi abruški lopovi in ubijalci tujega poštenja. Vas in jedino vas priporočamo puljskemu

konjederu, da vam dene železne torbo na gobec, da — besni kakor besni psi — ne raz oljete koga svojimi kremplji in zobmi, kakor bi ga hoteli moralno ubiti s peklensko izmišljotino svojo. V goro, razbojnik! V gozd, lopovi!

Sežanski ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda sta darovala g. Sušaski in Mária Gombač iz Matavuna vsak po 1 krono. Bog živi rodoljubna darovalca!

Razpisuje se služba poštarja na novi poštni odpravljalnici za mesto v „Ljublja i 5“ (v Udmatu).

Poštar, kateremu se preskrbi primeren prostor za urad brezplačno, dobival bo letno plačo 400 gl. in uredovni pavšal 100 gl. na leto. Isti bo moral skleniti službeno pogodbo in vložiti varščino v znesku 400 gl.

Odnosne prošnje, v katerih je dokazati znanje deželnih jezikov, naj se vložé v treh tednih na c. kr. poštno in brzojavno vodstvo v Trstu.

Ker kaže lepó vreme nadejamo se, da se sijajnega velikega plesa „Del. podp. društva“ udeležé vsa okoličanska društva.

Bralno in pevsko društvo „Slavec“ v Ricmanjih vabi na veselico, katero priredi v nedeljo dne 21. februarja 1897. Razpored: 1. Jenko: „Naprej“, godba. 2. H. Volarič: „Ti osrečiti jo hoti“, moški zbor. 3. M. Brajša: „Istarska koračnica“, godba. 4. A. Hajdrih: „Na boj“, moški zbor. 5. I. pl. Zajc: „U boj“, godba. 6. Kocijančič A. Valentič: „Venček narodnih pesmi“, moški zbor. 7. V. Parma: „Pesnj venec“, godba. 8. Andrejskov Jože: „Sam ne vé kaj hoče“, gluma v jednom in 1/2 dejanja. 9. H. Volarič: „Vesela družba“, godba. 10. Srečkanje na 5 dobitkov. Eno uro odmora. 11. Ples, ki traja do 4. ure zjutraj. Svirala bode škedenjska godba. Začetek točno ob 5 1/2 uri zvečer. Vstopnina: za neude na besedi 30 nvč. na ples 40 nvč. ulje plačajo na pol; srečke po 10 nvč. Plesal se bode tudi narodni ples „Kolo“ v narodni noši. K obilni udeležbi najljubneje vabi Odbor.

Telovadno društvo „Sokol“ v Postojni priredi svojo maskarado v soboto, dne 27. februarja 1897, v prostorih hotela „pri kroni“ v Postojni. Začetek ob 8. uri zvečer. Svirala bode Postojnska godba na lok.

Vabilo na predpustno veselico, katero priredi „Pevsko društvo v Šturijah“ v nedeljo dne 21. februarja 1897., v prostorih društva „Edinost“ v Ajdovščini. Začetek točno ob polu osmih. Ustopnina 30 nč., sedež 20 nč. K obilni udeležbi vabi Odbor.

Vabilo na družbinski večer s koncertom, katerega priredi akad. podružnica družbe sv. Cirila in M. v Gradcu dne 1. marca v Haus der Kaufmannschaft (Nethorgasse 57) s prijaznim sodelovanjem tamošnjih pevskih in godbenih močij. Koncert se prične točno 8 1/2 uri Vstopnina za osebo 1 krono.

Iz Rojana. O priliki veselice pev. društva „Zarja“ v Rojanu nabrala je g. ca Dragica Kramerjeva za žensko podružnico sv. Cirila in Metoda v Rojana 4 gl. 12 nč. Hvala darilcem! Usojamo si ob jednem pripomaiti, da je 7. t. m. nabrala g. Iv. Mikeličeva o priliki ustanovitve društvenega krčmarja v Rojanu 2 gl., ne pa, kakor se je vsled tiskovnega pogreška objavilo v „Edinosti“ 12. t. m., 2 kroni. Ustanovni odbor.

Samo or. 79letni kmet Andrej Klum, stanujoči na Rocolu hšt. 418, obesil se je včeraj v svojem stanovanju. Starca, stoječega z jedno nogo že v grobu, gnala je v smrt okoluost, da mu poslednji čas posli niso šli nič kaj po volji, a vrhu tega vladala mu je v družini nesloga.

Potrjena obsodba dečakov-morilcev. Včeraj je bila pred tukajšnjim prizivnem sodiščem razprava zaradi obsodbe dečakov Viljelma in Alfreda Mangachija. Kakor smo sporočili svoječasno, obsodil je bil dne 9. t. m. sodnik pristav Pachor Viljelma Mangachija zaradi prestopka promišljenega umora na 5 mesecev strogega zapora, njegovega brata Alfreda pa na 4 mesece. Omenili smo tudi, da je toliko obtožba, kolikor obsodba z ozirom na nezrelost obtožencev (12 in 13 let) glasila le na „prestopok“ promišljenega umora. Zoper to obsodbo sodnika Pachorja pa je bil aložil utok branitelj obtožencev, odvetnik dr. Basaggio, in včeraj je bila na prizivnem sodišču razprava o tem utoku. Sodišče je uvažilo izvajanja branitelja v tolikanj, da je znižalo soobtoženceu Alfredu Mangachiju kazen od 4 mesece na 3.

Pogorela vojašnica. V Roslavelu, guberniji Smolensk, pogorela je 12. t. m. po noči vojašnica Nevskega pešpolka. Petnajst vojakov je poginilo v ognju, deset pa se jih je smrtno pobilo, ko so poskakali raz okna.

Dober želedec. Iz Buzovače (nad Sarajevom) poročajo: Tukajšnji mohamedanski mladenič Hasan Mulahasanović je dne 7. t. m. v kavarni pojedel pol. kg. pečenke, potem je izpil 27 buz (buza je čaša, ki drži 3 decilitre) medenice, pojedel 57 kolačev z jajci in sladkorjem ter slednjič izpil še 12 porcij sladke kave. In to vse tekom dveh ur. Ko je imel ta božji blagoslov shranjen v želodcu rekel je, da bi pojedel še 20 kolačev, ako mu jih kdo plača. Omeniti je, da je bil ta požeruh prej doma obedoval običajnim tekom in vrnivši se domov je večerjal tako hlastno, kakor da ni jedel že par dni.

Strasten igravec na kitaro. Kaj takega pa še ni bilo, kar je bilo te dni v Bordeauxu v tamsenjnjem gledališču des Bouffes. Neki „umetnik“ na kitari, — ki pa brčkene nima svojih možganov v redu — stavljal je, da hoče igrati na kitari šestdeset ur nepretrgoma! Mož si je pričvrstil na glavi gobo, katero so strežarji namakali vsakotoliko, na jedni nogi pa je imel privezan zvonček, s katerim je zazvonil, kadar je hotel jedi ali ledene vode. Jed in pijačo so mu stražarji stavili v usta, da je mogel igrati naprej svojo kitaro. In mož je dobil svojo stavo! Toda sleherni si more misliti, v kakšnem stanju je bil slednjič, ko dve noči ni bil zatislil očesa in kakšni so bili njegovi prsti, ki so bili brenkali nepretržno tri dni in dve noči po strunah!

Potres v Srbiji. Iz Belegrada javljajo, da je bil predvečerašnjem popoldne v Vranji občutiti močan potres. Zemlja se je pomirila še-le po preteku ¼ ure. Sinoči ob 11. uri je bilo zopet močnih sunkov. Potres je povzročil kakih 300.000 frankov škode.

Samomor pred poroko. Te dni se je ustrelil iz svoje puške viši logar Dane Božičković, službojuči v okrajni oblasti v Krapini. Bil je še-le 33 let star ter bi se bil imel baš dva dni pozneje poročiti z neko mlado Varaždinko. Božičković je nekaj časa sembolehal in se tožil, da ga prijatelj omotica itd. Omenjenega dne je bil mož izredno nervozen, toda vendar je pred svojo smrtjo uredil vse svoje stvari. Nesrečnež je bil v jako dobrem gmočnem stanju in poštenega značaja. Ostavil je bil pismo na svojega prijatelja, v katerem pravi, da ne more živeti, zatorej da hoče umreti, še predno treba iti — k poroki.

Umor. Sava Kovač iz Kule, občine Osek, okraj Gospič, šel je te dni ob 8. uri zjutraj z doma, da nabere nekoliko stelje. Ker ga dolgo časa ni bilo domov, šla ga je iskati žena mu Stava. Našla ga je še-le ob 2. uri pop. v gozdu sosedna Dana Kovača, toda — mrtvega. Orožniki so dokazali, da je Dana ustrelil Savo iz jeze, ker ga je videl brati steljo na svojem zemljišču. Morilca so izročili kr. državnemu pravdnstvu v Gospiču. Dane Kovač je brez ovinkov priznal svoj zločin.

Dva častnika zaprta zaradi vohunstva. V Lvovu so predvečerašnjem zaprli upokojenega stotnika Waniczka, lastnika pripraviljavnice za jednoljetne prostovoljce in še jednega umirovljenega častnika. Oba sta na sumu, da sta vohuna v službi Rusije. Ta degodek je vzbudil v Lvovu veliko senzacijo.

Zanimiva prazgodovinska najdba. „Bos. Pošta“ poroča, da so te dni izkopali v okolici Konjice velik, prastar kamen, 9 metrov dolg in 5 širok. Ta kamen je v temni prošlosti služil oboževalcem boga Mithrasa kakor žrtvenik. Mithras je bil v veri starih Perzijancev bog solnca, ter se je njegovo spoštovanje gotovo razširilo po vsej nekdanji rimski državi. No, na balkanskem polotoku pa se doslej ni bilo našlo nikakoršnega sledu, ki bi bil kazal na to, da je bilo tu za časa Rimljanov uvedeno bogoslužje Mithrasu. Najnovejša najdba v Konjici pa dokazuje to neoporečno. Razven tega kamna našlo se je tudi raznih komadov denarja iz III. in IV. stoletja in nekoliko drugih prazgodovinskih predmetov.

Pop, ki ne mara državne podpore. Bosenska deželna vlada je odredila pravoslavnu duhovniku Marku Popoviču državno podporo 200 gl. na leto. Pop Marko pa ne mara vsprejeti te podpore, češ, da je ni zaslužil (!), a on ne mara vsprejemati denarja, ki ga ni zaslužil.

Loterijske številke, izžrebane dne 13. t. m.:
Praga 51, 17, 46, 44, 60.
Lov 78, 27, 73, 75, 33.

75 000 kron je glavni dobitek velike Inomotske 50 nč. loterije, kateri se izplača v gotovini proti samo 20 od sto dobitku.

Opozorjamo naše čitatelje, da bude žrebanje neprekljeno dne 20. februarja.

Najnovejše vesti.

Jelišane 18. Danes enoglasno izvoljenih osem naših volilnih mož za V. kurijo.

Pulj 18 V sekciji Siana smo zmagali 380 glasov proti 250, 10 volilnih mož.

Baška nova 18. Izvoljenih 8 naših volilnih mož za V. kurijo.

Kanfanar 18. Med najhujšimi nasprotnimi agitatorji je c. kr. poštni uradnik Giuseppe Georgis.

Karjav 18. V tukajšnji sekciji zmagali nad 300 glasovi proti 10, 13 volilnih mož. Neopisno navdušenje. Živio Laginja!

Matulje 18. Župan Creški, Coglievina, kandidira za vzhodne Istro. Pravi, da je pripravljen žrtvovati se za „patrio“. Povdarja, da ne pripada nobeni hrvatski stranki in da je liberalec.

Atene 18. Polkovnik Vassos je opustil napad na Kanejo, odkar so jo zasedle vlasti. Utaboril se je v Geni. Prebivalci distriktia Ruthymo so proglasili unijo z Grško. Minister za vnanje stvari, Skuses, je izjavil zastopnikom Francije, Rusije in Italije, da ne more obljubiti, da odpokliče torpedno flotilo.

Za slabotne

bolehave valed pomanjkanja krvi ne živih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskkušenega učinka je

železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani.

(Dunajska cesta)

preporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gl., pet pol literskih steklenic 4 gl. 50 kr.

Trgovinska brzojavke in vati.

spomlad 1897 7.88 do 7.90 Oves za spomlad 6.07—6.08. Kruh spomlad 6.57—6.59. Koruza za maj-juni 1897. 3.86-3.87 Pšenica nova od 75 kil. f. 8.10—8.15 od 75 kil. 8.20—8.25, od 80 kil. f. 8.25—8.30 od 81 kil. f. 8.30—8.35, od 82 kil. f. 8.35—8.40, od 83 kil. f. 8.40—8.45. Ječmen 8.10—8.15 proso 5.65—6.10.

Pšenica: Obilne ponudbe pa tudi živahno povpraševanje, trg stalen, Prodaja 35000. mt. st. Vreme: lepo. Praga. Nerainirani sladkor for. 12.07/4, 12 20. Za maj f. 12.30.

Praga. Centrifugal novi, postavljena v Trstu i carino vred odpošiljatev proci f. 3150 82.— Concomer. 83-25 83-75 Cvetovno 84-25—. V glavah sodih 88.— boljše Havre. Kava Santos good average za februar 58-75 za juni 59.50. Haraburg. Santos good average za mare 48.— za maj f. 48.75, za september 49.50 za december 49.75.

Dunajska borza 17. februarja 1897

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.10	101.15
v srebru	101.15	101.40
Avstrijska renta v zlatu	123.40	123.40
v kemrah	100.50	100.25
Kreditne listine	362.25	363.25
London 10 Lond.	119.50	119.95
Napoleon	9.58	9.52 1/2
20 mark	11.74	11.74
100 Italj. Italj.	45.10	45.15

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

b) Južna železnica (Postaja južno železnice.)

Od dne 1. oktobra 1896.

ODHOD:

7.45 predp.	brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 "	brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— "	omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 "	poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol.	omnibus v Kormin.
4.40 "	omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20 "	poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 "	brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8:05 "	brzovlak v nabrežino, Videm, Rim.
8.45 "	mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10.— "	mešani vlak do Mürzzuschlaga.

DOHOD:

6.48 predp.	mešani vlak iz Mürzzuschlaga, Beljaka, itd.
7.30 "	mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35 "	brzovlak iz Kormina,
9.25 "	brzovlak z Dunaja.
10.20 "	poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 "	brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 "	omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol.	poštni vlak z Dunaja.
7.36 "	omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.41 "	brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine;—
8.56 "	brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Javna zahvala.

Rodoljubi! Udanostno podpisani se zahvaljuje prav od srca preslavni „Edinosti“ za objave oglašev svoje na novo odprte trgovine z oljem, milom itd. na drobno in na debelo. Nadalje se jej zahvaljuje za odjemateljce, katere si je pridobil od strani omenjenega lista, da ga blagovoljivo obiskovati še nadalje s svojim kupovanjem. Prepričan je prav gotovo, da jim njegovo blago kakor tudi cena in točnost v postrežbi povsem zadovoljijo.

Z odličnim spoštovanjem
Anton Sirca.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisočerni cvet“ (Milleherl). Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slabostem, če poče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in homorioidam: Jeden omet za zdravljenje, stoji 60 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni
PRAXMAREB „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

„Goriška tiskarna“ A. Gabršček

V Gorici, Gospodska ulica št. 9.

ima v zalogi vse tiskovine za županstva, šole, sodišča, cerkve itd. — Izdaje časopise:

„Soča“, tednik. cena gl. 4.40. — „Primorec“, vsakih 14 dni, cena 80 nvč. — „Slovenska knjižnica“, v mesečnih snopiščih po 18 nvč., naročnina za jedno leto gl. 1.80. Doslej izšlo 56 snopiščev. — „Knjižnica za mladino“, v trdo vezanih mesečnih snopiščih po 25 nvč., za naročnike 20 nvč. Doslej izšlo 23 snop. — „Materino delo za Boga in domovino“, 70 nvč. — roman „Bele noči“, 25 nvč. — „Venec slovenskih povestij“ 55 nvč. — „Rutarjeve črtnice o pokn. grofji Goriški in Gradiški“, 55 nvč.

V Trstu prodaja prve tri tobakarnar M. Lavrenčič, nasproti veliki vojašnici in tudi tobakarna Pipan v sprehodu Ponte della Fabra, na kar opozorjamo Slovence v Trstu in okolici.

Pristno brnsko sukmeno blago.

Jeden odrezek	gl. 3.10 iz dobro		
3-10 m dolg, za	4.10	pristne	
dosten za jedno	4.80		
možko obleko	6.— iz boljše	ovčeno	
	7.75 iz fine		
	9.— iz fineje	volno.	
	10.50 iz najfineje		

Jeden odrezek za črno salonsko obleko gl. 10.

Blago za v hmo sukno, loden, Peruvianec, Daskingo, blago za državne uradnike, fini Kemmgarne in Cheviot itd. razpošilja po tovarniških cenah poznana, realna in poznana zaloga
Kiesel-Amhof v Brnu Brunn. Uzorci zastonj in franko. Pošiljatve po uzorih. Pozor! P. n. občinstvo opozarje se posebno, da se blago dobiva mnogo ceneje, ako se direktno naroči mesto pri preku-povalcih. Firma Kiesel-Amhof v Brnu (Brunn) razpošilja vse blago po resničnih tovarniških cenah brez dodatka rabata kojega krojači dobivajo.

Cudo v ceno!

38 kosov za 1 gl. 80 nč.

Nikdar več v življenju se ne ponudi ta redka prilika dobiti za samo 1 gl. 80 nč. sledeče krasne in koristne predmete:

- 1 krasno pozlačeno uro z lepo verižico na minute točno regulirano, kar se jamči za jedno leto;
  - 2 gumba za zapestnice iz zlata double z patentovanim zapiralom;
  - 1 pariško krsteno za zobe;
  - 1 žveplečnice;
  - 1 krasno žepno kufčico v platno vezano;
  - 1 elegantno pariško naprsno iglo za gospe, zadaja novost;
  - 1 krasno iglo za ovratnice z umetnimi briljanti;
  - 3 " gumb za srajce z imitiranimi briljanti;
  - 1 gumba za ovratnike iz zlata double in patent zapiralom;
  - 1 jako eleganten prstan za gospe z umetnim kamenom!
  - 1 krasen žep za cigarete;
  - 1 krasen ustnik za cigarete;
  - 1 krasno žepno zrcalo z brušenim steklom;
  - 10 komadov finega papirja za pisma in 10 omotov.
- Vse te predmete 38 kosov z uro vred prodajamo od sedaj naprej za samo 1 gl. 80 novč
- Dobiva se dokler je v zalogi proti poštnemu povzetju od pariške filijalke

F. Windisch v Krakovem

Krakovska cesta št. 49 /F.

NB. Kar ne ugaja, vsprejme se takoj nazaj.

Naznanilo.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“ ki je zajedno URAR priporoča se toplo p. n. občinstvo za popravljanje vsakovrstnih nr. Udani Friderik Celja, vratar luše št. 8 via Solitario

Velika Inomost-ka 50 nč. loterija

Glavni dobitek

75.000 kron v gotovini z odbitkom 20%

Srečke po 50 nč. pripravljajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & Co., Girolamo Morpurgo, Iga. Neumann, Marco Nigris, Enrico Schiffmann, il Mercurio.